

skal tillade mig at pege paa nogle enkelte Omraader, hvor der vel er Grund til at indføre Forandring.

Den forrige Regering forelagde et Forslag om Inddragelse af Politikassernes Midler. Jeg vil gerne gøre den højtærede Regering opmærksom paa denne Sag. Det drejer sig ikke om saa mange Millioner, at man dermed kan dække hele Underskuddet; det erkender jeg; men Penge er jo Penge, og i daarlige Tider maa man regne selv med Hundreder af Kroner og søge at indvinde dem til Fordel for den slunkne Statskasse. Den forrige Regering forelagde et saadant Forslag om Inddragelse af Politikassernes Midler eller i hvert Fald en Del af dem — jeg tror, man sagde, der kunde inddrages $\frac{1}{2}$ Million, uden at Politikasserne derved berøvedes de Penge, de nødvendigvis skulde raade over. Jeg fremsatte den Gang Ønsket om, at man ikke skulde nøjes med den halve Reform, men gaa videre og fuldstændig ophæve den nuværende Form for Politikassernes Bestaaen. Jeg tror, den højtærede Regering uden Skade kunde skride dertil og inddrage den Million, som nu ligger i disse Kasser, thi som sagt, i daarlige Tider maa man ogsaa regne en saadan Klatskilling med, navnlig da disse Penge ikke altid anvendes paa den mest formaalstjenlige Maade og i hvert Fald anvendes uden om Lovgivningen og Bevillingsmyndigheden paa en Maade, som er fuldstændig stridende mod hele vort parlamentariske Liv. Jeg henstiller derfor, at man tager dette Spørgsmaal op paa ny, og minder om, at da Retsreformen behandledes, blev der fra Socialdemokraternes Side stillet Forslag om denne Ophævelse, hvilket naturligvis stødte paa Modstand fra den daværende Justitsminister, Alberti. Vi vide jo nu, at slige Reforme ikke vare af dem, der interesserede ham; men jeg haaber ikke, at den Modvillie, han ved saa mange Lejligheder lagde for Dagen, ogsaa skulde raade hos den nuværende Regering. Det midlertidige Forslag, der i forrige Samling blev indbragt, begravedes, som man maaske vil erindre, i et Udvalg, der ikke i nogen særlig høj Grad beskæftigede sig med denne Sag. Jeg haaber imidlertid, at disse Penge maa blive inddragne og det forkastelige System ophævet. Det siges, at Politikassernes Midler anvendes til Gratiale og deslige til Politifunktionærer, Arrestforvarere o. s. v., men deres Penge anvendes jo ubestrideligt ogsaa ud over de underordnede Funktionærers Kreds. En Politifuldmægtig kan f. Eks. ogsaa faa Gratiale af Politikassen, en Politimester, der var syg, lod sin Vikars

Løn udbetale af den. Det forekommer mig i alt Fald, at der er Grund til at se lidt nærmere paa det Forhold og se at komme bort fra det utiltalende System. Hvis den ærede Justitsminister, under hvem det vel sorterer, vilde undersøge dette Forhold, vilde han sikkert støde paa adskillige Mærkeligheder, der i Tidens Løb have fundet Sted ved Hjælp af disse Politikasser. Skulde det være saadan, at de Folk, der hidtil have faaet Gratiale af Politikassen, have en saa lurvet Løn, at det er nødvendigt at give dem et Gratiale eller et Lønningstillæg, ja Gud bevares, saa lad os gøre det. Men man bør komme bort fra det utiltalende System og bør lade de Penge, der faktisk ere et Overskud, gaa ind i Statskassen, hvor de naturligst høre hjemme.

Ogsaa Finansloven, som er forelagt, rummer adskillige Mærkværdigheder. Der tales om, at man skal afvente Betænkningen fra den saakaldte Finanslovkommission eller Sparekommission, hvad den nu hedder. Den højtærede Finansminister mente, at en Finansplan kunde man ikke faa, før Sparekommissionens Arbejde forelaa. Jeg tror som det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger), at det neppe er værd at afvente Sparekommissionens Betænkning, og tror, at de højtærede Ministre meget godt kunde have begyndt med det samme, da de forberedte Finanslovsforslaget, at indføre Sparsommelighed paa adskillige Omraader. Dette vilde sikkert være blevet mødt med almindelig Tilfredshed paa Rigsdagen.

De findes f. Eks. paa Finanslovens § 18 en Post, Lønninger til Dyrslæger i tyndt befolkede Egne. Det Beløb, det drejer sig om, er ganske vist ikke overvældende stort. Det er et Beløb, der fordeles til 25 Dyrslæger, som findes navngivne i Anmærkningerne til Finansloven Side 702—3. Selvfølgelig tror jeg gerne, at det er ganske udmærkede Mænd, der modtage disse Understøttelser, men det plejer ikke at være tilstrækkeligt til at faa Statstilskud, at man er en udmærket Mand. Det kan godt være, at der i sin Tid har været Trang til et saadant Tilskud til Dyrslæger i Egne, der ere tyndt befolkede — det er nemlig en gammel Historie. Men denne Trang er utvivlsomt ikke til Stede nu, i alt Fald ikke i den Udstrækning, Bevillingen gives. Blandt de Dyrslæger, som faa dette Statstilskud under Paaskud af, at de bo i en tyndt befolket Egn, finder man nemlig Dyrslæger, der beskæftiges i Byer, hvor der ikke blot er denne ene Dyrslæge, men hvor